

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

Xe KAMER

A R R E S T

**nr. 210.647 van 24 januari 2011
in de zaak A. 183.932/X-13.325.**

In zake : Marcel SCHMEING
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Joseph Peeters
 kantoor houdend te 3400 LANDEN
 Brugstraat 17
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de deputatie van de provincieraad van LIMBURG

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 11 juni 2007, strekt tot de nietigverklaring van het besluit van 5 april 2007 van de deputatie van de provincieraad van Limburg waarbij het beroep van de verzoeker tegen het besluit van 5 januari 2007 van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Voeren houdende weigering van de vergunning voor de wijziging van ramen, het aanbrengen van een terras en het plaatsen van afscheiding bij een woning gelegen aan de Planckstraat 12 te Voeren (Teuven), kadastraal bekend als perceel 2-A, nrs. 406/c en 408/b, niet wordt ingewilligd en geen stedenbouwkundige vergunning wordt verleend.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Bij arrest nr. 205.696 van 24 juni 2010 worden de debatten heropend en wordt het door de auditeur-generaal aangewezen lid van het auditoraat gelast met het aanvullend onderzoek.

Auditeur Barbara Speybrouck heeft een aanvullend verslag opgesteld.

De verzoekende partij heeft een verzoek tot voortzetting van het geding en een laatste memorie ingediend. De verwerende partij heeft een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 26 november 2010.

Staatsraad Johan Bovin heeft verslag uitgebracht.

Bestuurssecretaris Inge Willems, die verschijnt voor de verwerende partij, is gehoord.

Auditeur Barbara Speybrouck heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Op 26 september 2006 (datum van het ontvangstbewijs) dient de verzoeker bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Voeren een aanvraag in tot het verkrijgen van de stedenbouwkundige vergunning voor de “wijziging ramen / aanbrengen terras / plaatsen afscheiding” aan een woonhuis gelegen aan de Planckstraat 12 te Voeren (Teuven), op percelen kadastraal bekend sectie A, nrs. 406/c en 408/b.

De betrokken percelen zijn volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 5 april 1977

vastgestelde gewestplan Sint-Truiden - Tongeren gelegen in landschappelijk waardevol agrarisch gebied.

Zij zijn niet gelegen binnen het gebied van een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan, of van een vergunde verkaveling.

3.2. Op het aanvraagformulier kruist de verzoeker aan: “Ja, de werken of handelingen waarvoor ik nu een vergunning aanvraag zijn reeds begonnen. Er werd hierover geen proces-verbaal opgesteld”.

In de beschrijvende nota wordt het volgende gesteld:

“1 Verandering van raamindeling in achterbouw zoals aangegeven op tekening en zichtbaar op foto’s.

2 Aan de achterzijde van de woning het plaatsen van een terras. Dit terras is middels afwateringsgoten aangesloten op het regenwaterreservoir.

3 Het plaatsen van een houten afsluiting aan de voorzijde van de woning. Vóór deze afsluiting wordt een meidoornhaag geplaatst zodat na ca 3 jaar de houten afsluiting niet meer zichtbaar is”.

3.3. Op 3 oktober 2006 verleent het departement Landbouw en Visserij - Duurzame Landbouwwontwikkeling Limburg een gunstig advies.

3.4. Tijdens het openbaar onderzoek dat over de aanvraag wordt gehouden, worden geen bezwaarschriften ingediend.

3.5. Het college van burgemeester en schepenen brengt een gunstig preadvies uit voor de afsluiting en het terras achter de vergunde woning met diepte van 8,50 m, maar ongunstig voor het terras linksachter de stal en de verbouwing en de functie- en gevelwijziging.

3.6. Op 24 november 2006 wordt een proces-verbaal van vaststelling van een stedenbouwkundig misdrijf opgesteld en een bevel tot staking van de werken uitgevaardigd. Dit bevel tot stopzetting wordt op 4 december 2006 door de gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur bekrachtigd.

3.7. Op 20 december 2006 brengt de gemachtigde ambtenaar een ongunstig advies uit.

3.8. Bij besluit van 5 januari 2007 weigert het college van burgemeester en schepenen de gevraagde stedenbouwkundige vergunning.

3.9. Op 6 februari 2007 stelt de verzoeker beroep in tegen het voormelde weigeringsbesluit bij de deputatie van de provincieraad van Limburg.

3.10. Zowel de verzoeker als de gemachtigde ambtenaar en het college van burgemeester en schepenen van Voeren worden bij schrijven van 26 februari 2007 uitgenodigd op de hoorzitting op 20 maart 2007.

3.11. Op 13 maart 2007 verleent het agentschap R-O Vlaanderen, Onroerend Erfgoed Limburg, een gunstig advies.

3.12. Op 19 maart 2007 wordt, na een plaatsbezoek door de architect van de sectie Ruimtelijke Ordening-Vergunningen van de provincie Limburg, een nota opgesteld waarin wordt voorgesteld om het beroep niet in te willigen.

3.13. Op 20 maart 2007 vindt de hoorzitting plaats waarop de verzoeker en zijn raadsman evenals afgevaardigde Sylvain Sleypen aanwezig zijn.

3.14. In zitting van 21 maart 2007 heeft de deputatie “kennisgenomen van en in principe niet goedgekeurd het beroep tegen de weigering van de stedenbouwkundige vergunning dd. 2007-01-05 voor het verbouwen/uitbreiden van een ééngezinswoning te Voeren”.

3.15. Bij het thans bestreden besluit van 5 april 2007 willigt de deputatie van de provincieraad van Limburg het beroep van de verzoeker niet in en weigert zij de gevraagde stedenbouwkundige vergunning.

Dit besluit is gemotiveerd als volgt:

“Gelet op het onderzoek dat ter plaatse werd ingesteld;

Overwegende dat het beroep ertoe strekt vergunning te verkrijgen voor het wijzigen van ramen, aanbrengen van een terras en het plaatsen van een afscheiding bij een woning aan de Planckstraat te Teuven, Voeren;

dat meer concreet de aanvraag het volgende betreft:

- een gewijzigd geveluiterlijk van de stallen (woningbijgebouw);
- een terras aan achterzijde van de woning en het bijgebouw, ter grootte van ca. 8.50m x 11.00m annex ca. 5.00m x 12.00m (samen ruim 150m² groot);

- een eiken afrastering; deze wordt enkel bij de tekening van de voorgevel voorgesteld, met een hoogte van ca. 1.75m en een lengte van 5m aan rechterzijde en een lengte van 25m aan linkerzijde; volgens de legende wordt deze afscheiding in combinatie met een meidoornhaag aangelegd; er is geen plattegrond of inplantingsplan van de afsluiting, zodat de precieze plaatsing (tegen de rooilijn?, in het verlengde van de voorgevel?, aan rechterzijde deels in de richting van de perceelsdiepte geplaatst) niet is weergegeven;

dat verder volgens het aanvraagformulier de werken en handelingen reeds zijn begonnen;

dat in het beroepschrift wordt vermeld dat op 24 november 2006 een proces-verbaal van staking van gebruik werd opgemaakt inzake het oprichten van een ondergrondse constructie, het stockeren van bouwmaterialen en een reliëfwijziging;

Overwegende dat volgens het goedgekeurd gewestplan het perceel gesitueerd is in een landschappelijk waardevol agrarisch gebied;

dat er ter plaatse geen specifieke stedenbouwkundige voorschriften van een ruimtelijk uitvoeringsplan, een bijzonder plan van aanleg of een verkaveling gelden;

dat overeenkomstig de bepalingen van artikelen 11 en 15 van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de gewestplannen de agrarische gebieden bestemd zijn voor de landbouw in de ruime zin, en er in de landschappelijk waardevolle gebieden bepaalde beperkingen gelden met het doel het landschap te beschermen of aan landschapsontwikkeling te doen;

dat de bestemming van een residentiële ééngezinswoning strijdig is met het gewestplan;

dat terzake er de decretale afwijkings- en uitzonderingsbepalingen gelden;

Overwegende dat overeenkomstig artikel 19 van voornoemd inrichtingsbesluit de vergunning slechts wordt afgegeven zo de uitvoering van de werken en handelingen verenigbaar is met de goede plaatselijke ordening;

Overwegende dat door het college van burgemeester en schepenen op 14 december 2004 een stedenbouwkundige vergunning werd verleend voor het verbouwen van kwestieuze woning; dat volgens het vergunningsbesluit, overeenkomstig het advies van de gemachtigde ambtenaar, het verbouwen van de links achter gelegen stallen (het aanpassen van het dak, het bepleisteren van de gevels) niet inbegrepen was in deze vergunning;

Overwegende dat bij het plaatsbezoek onder meer werd vastgesteld :

- Aan de voorzijde van de woning werd een nieuwe gevel voorgebouwd, duidelijk te zien aan de open spouw in aansluiting bij de linkerzijgevel en de open spouw bij de garagepoort in voorgevel. In beide gevallen laat de achterste muur duidelijk het oorspronkelijke gevelmetselwerk zien. In de voorste muur is onderaan een vochtwerende folie aanwezig.
Volgens het vergunde plan zou aan de binnenzijde van de woning een nieuwe draagmuur worden opgetrokken.
- De links achter gelegen stallen zijn niet meer met hun oorspronkelijke gevelmateriaal en hellend dak aanwezig.
Op die plaats staat een bouwvolume in crèmekleurige bepleistering, met plat dak, met totaal gewijzigde gevelopeningen. Het sluit met een glasconstructie (vertikale ramen, lichtstraat bovenaan) aan tegen de achtergevel van de woning.
Door de ramen van de achtergevel van deze bijbouw heeft men een inkijk in het volledige volume ervan. Deze feitelijke toestand stemt niet overeen met het voorgelegde plan begane grond (geen 2 afzonderlijke stallen).
- Links achter de woning werd een constructie deels in de grond ingebouwd. Deels werd het natuurlijke talud erom heen opgehoogd om deze constructie met grond af te dekken in het omgevende nieuwe maaiveld. Bovenop is een teeltlaag met gras ingezaaid. Aan linkerzijde is er een muuropening, ca. 3 meter breed en 2 meter hoog. Het beroepschrift stelt dat het hier gaat om een niet-vergunningsplichtig ondergronds waterreservoir.
- Aansluitend bij het terras aan achtergevel is er over een ruime oppervlakte een terreinophoging, ten opzichte van het aansluitende oorspronkelijke weiland plaatselijk ruim 1,5 meter hoger. Volgens aanvrager werd hier de grond van de uitgraving van de ondergrondse constructie uitgespreid; dat dit tijdens de hoorzitting werd toegelicht als tijdelijk gestockeerd in afwachting van verwijdering;

dat met deze vaststellingen dient geconcludeerd dat de verbouwing van de woning niet werd uitgevoerd overeenkomstig de vergunde plannen (nieuwe voorzet-voorgevel), en dat de bij huidige aanvraag gevoegde plannen niet met de huidige toestand overeenstemmen; dat rekening houdende met het vroegere uiterlijk van de stallen en het huidige bouwfysisch en bouwtechnisch voorkomen van dit bijgebouw, zonder draagmuur in het midden van het volume, met een aan zekerheid grenzende waarschijnlijkheid kan gesteld worden dat dit constructie-deel een complete herbouwing betreft;

dat verder dient opgemerkt dat de in de grond ingebouwde constructie niet als een ondergrondse constructie kan worden beschouwd (terrein rondom werd opgehoogd) en evenmin een gebruikelijke uitvoering van een waterreservoir betreft (cfr. open zijde); dat ook de uitgevoerde terreinaanpassingen wel degelijk als een vergunningsplichtige reliëfwijziging moeten worden beschouwd; dat de op het inplantingsplan voorgestelde hoogtepeilen niet overeenstemmen met deze feitelijke toestand;

Overwegende dat het beroepschrift stelt dat de inhoud en de vaststellingen van het proces-verbaal betwist worden; dat uitdrukkelijk een beoordeling van de vergunningsaanvraag, zoals ingediend, wordt gevraagd;

Overwegende dat 'het wijzigen van ramen' een gewijzigd geveluiterlijk van de stallen (woningbijgebouw) betreft; dat de bij de aanvraag gevoegde geveltekeningen 'oude toestand' van het bijgebouw een kopie zijn van de ontworpen toestand in de vorige vergunningsaanvraag; dat zoals hoger vermeld deze voorgestelde verbouwing niet toegestaan werd in de vergunning verleend op 14 december 2004;

dat aangezien de verbouwing of herbouwing van de stallen niet is vergund, ook een louter wijzigen van de raamopeningen in dit niet-vergunde, gewijzigde bouwvolume niet voor vergunning in aanmerking kan komen; dat bovendien volgens het beroepschrift huidige vergunningsaanvraag duidelijk geen betrekking heeft op de verbouwing (herbouw) van deze linksachter gelegen stallen;

Overwegende dat het 'aanbrengen van een terras' het terras aan achtergevel betreft, ruim 150m² groot; dat uit de op het inplantingsplan aangeduide hoogtepeilen blijkt dat het natuurlijke maaiveld op het perceel gekenmerkt wordt door een uitgesproken reliëf, tot achterzijde tegen de woning; dat uit deze gegevens en de plaatselijke situatie volgt dat hoe groter de oppervlakte van het terras wordt, hoe minder dit terras kan aansluiten op het niveau van het omliggende lagere maaiveld; dat in deze context de ruime oppervlakte van het terras aansluitend op het vloerpeil van de woning als overdreven moet worden beschouwd, omdat het als een hoog plateau boven het oorspronkelijke maaiveld uitreikt; dat deze toestand in het geheel niet samengaat met het authentieke landelijke karakter van de omgeving, dat wel kon gerespecteerd gebleven zijn met een minder ruime terrasoppervlakte en een geïntegreerde omgevingsaanleg;

Overwegende dat het 'plaatsen van een afscheiding' een eiken afrastering in combinatie met een meidoornhaag betreft; dat de plantekeningen terzake onvolledig zijn; dat het uitzicht van de afsluiting slechts over een beperkte lengte is voorgesteld, zonder de verspringende hoogten; dat er op de tekeningen geen grondplan of inplantingsplan van de afsluiting voorhanden is;

dat de afsluiting is opgetrokken met houten planken, gesloten geplaatst; dat het gesloten karakter van de afsluiting een vreemd en storend gegeven is in het omgevende landschap; dat de woning geïsoleerd gelegen is in een landelijk gebied, als laatste pand aan de verharde weg (vanuit Teuven); dat deze voorliggende weg geen drukke verkeersweg is, maar voornamelijk wordt gebruikt door recreanten en landbouwers; dat rekening houdende met het gegeven dat het terras zich aan achterzijde van de woning situeert, kan gesteld worden dat een semi-gesloten meidoornhaag-aanplanting (een veel voorkomende perceelsafsluiting in de Voerstreek) op zich een voldoende privacy-afscherming geeft ten opzichte van de voorliggende weg;

dat bijkomend moet opgemerkt worden dat de beschrijvende nota bij de aanvraag geen verantwoording bevat voor deze gesloten afsluiting;

Overwegende dat uit voorgaande overwegingen blijkt dat de voorgestelde werken niet verenigbaar zijn met een goede ordening van de plaats;

Overwegende dat het beroep niet kan worden ingewilligd”.

IV. Onderzoek van de middelen

A. Tweede middel

4.1. In een tweede middel voert de verzoeker de schending aan van artikel 125 van het koninklijk besluit van 28 december 1950 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken en artikel 1380 van het Gerechtelijk Wetboek.

De verzoeker licht dit middel toe als volgt:

“Uit de gegevens van de zaak, inzonderheid de administratieve verslaggeving door de heer Luc LABAT op 19 maart 2007, blijkt dat deze verslaggeving steunt op een proces-verbaal dat werd opgesteld in het kader van een strafrechterlijk opsporingsonderzoek;

Aangezien het technisch, stedenbouwkundig en esthetisch verslag van de heer Luc LABAT, verslag dat uitdrukkelijk verwijst naar het proces-verbaal van 24 november 2006 en dat betrokken werd in de besluitvorming door de Bestendige Deputatie, geenszins de feitelijke en juridische grondslag mag uitmaken van de beslissing van de Bestendige Deputatie;

Dat genoemd proces-verbaal op onrechtmatige wijze, met miskenning van artikel 125 van het K.B. van 28 december 1950, houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken & artikel 1380 Ger.Wetboek, alsmede met miskenning van het geheim van de strafrechterlijk opsporingsonderzoek aan de Bestendige Deputatie werd voorgelegd;

Aangezien de bestreden beslissing, welke in feite en in rechte, zich steunt op gegevens uit een opsporingsonderzoek dat onrechtmatig in bezit is gekomen van de vergunningverlenende overheid, naar rechte niet verantwoordt is”.

Beoordeling

4.2. Het “technisch, stedenbouwkundig en esthetisch verslag” van 19 maart 2007, opgesteld door architect Luc Labat, luidt als volgt:

“Beroeper, advocaat Peeters namens de heer Schmeing, wenst een vergunning voor het wijzigen van ramen, aanbrengen van een terras en het plaatsen van een afscheiding bij een woning aan de Planckstraat te Teuven, Voeren.

Meer concreet betreft de aanvraag:

- een gewijzigd geveluiterlijk van de stallen (woningbijgebouw);

- een terras aan achterzijde van de woning en het bijgebouw, ter grootte van ca. 8.50m x 11.00m annex ca. 5.00m x 12.00m (samen ruim 150m² groot);
- een eiken afrastering; deze wordt enkel bij de tekening van de voorgevel voorgesteld, met een hoogte van ca. 1.75m en een lengte van 5m aan rechterzijde en een lengte van 25m aan linkerzijde; volgens de legende wordt deze afscheiding in combinatie met een meidoornhaag aangelegd; er is geen plattegrond of inplantingsplan van de afsluiting, zodat de precieze plaatsing (tegen de rooilijn?, in het verlengde van de voorgevel?, aan rechterzijde deels in de richting van de perceelsdiepte geplaatst) niet is weergegeven.

Volgens het gewestplan is het perceel gesitueerd in een landschappelijk waardevol agrarisch gebied.

Ter plaatse gelden er geen specifieke stedenbouwkundige voorschriften van een RUP, een BPA of een verkaveling. Overeenkomstig de bepalingen van artikelen 11 en 15 van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de gewestplannen zijn de agrarische gebieden bestemd voor de landbouw in de ruime zin, en gelden er in de landschappelijk waardevolle gebieden bepaalde beperkingen met het doel het landschap te beschermen of aan landschapsontwikkeling te doen.

De bestemming van een residentiële ééngezinswoning is strijdig met het gewestplan. Terzake gelden er de decretale afwijkings- en uitzonderingsbepalingen.

Overeenkomstig artikel 19 van voornoemd inrichtingsbesluit wordt de vergunning slechts afgegeven zo de uitvoering van de werken en handelingen verenigbaar is met de goede plaatselijke ordening.

Historiek.

Door het college van burgemeester en schepenen werd op 14 december 2004 een stedenbouwkundige vergunning verleend voor het verbouwen van kwestieuze woning. Volgens het vergunningsbesluit was overeenkomstig het advies van de gemachtigde ambtenaar het verbouwen van de links achter gelegen stallen (het aanpassen van het dak, het bepleisteren van de gevels) niet inbegrepen in deze vergunning.

Op 24 november 2006 werd een proces-verbaal opgemaakt voor het zonder voorafgaandelijke stedenbouwkundige vergunning onder meer oprichten van een ondergrondse constructie (ca. 12 x 6 meter groot, ca. 2.30 meter hoog) en het aanzienlijk wijzigen van het reliëf van de bodem.

Bij het plaatsbezoek heb ik onder meer vastgesteld :

- Aan de voorzijde van de woning werd een nieuwe gevel voorgebouwd, duidelijk vast te stellen aan de open spouw in aansluiting bij de linkerzijgevel en de open spouw bij de garagepoort in voorgevel. In beide gevallen laat de achterste muur duidelijk het oorspronkelijke gevelmetselwerk zien. In de voorste muur is onderaan een vochtwerende folie aanwezig.

Volgens het vergunde plan zou aan de binnenzijde van de woning een nieuwe draagmuur worden opgetrokken.

- De links achter gelegen stallen zijn niet meer met hun oorspronkelijke gevelmateriaal en hellend dak aanwezig. Op die plaats staat een bouwvolume in crèmekleurige bepleistering, met plat dak, met totaal

gewijzigde gevelopeningen. Het sluit met een glasconstructie (vertikale ramen, lichtstraat bovenaan) aan tegen de achtergevel van de woning.

Door de ramen van de achtergevel van deze bijbouw heeft men een inkijk in het volledige volume ervan, zodat het voorgelegde plan begane grond niet met de feitelijke toestand overeenstemt (geen 2 afzonderlijke stallen).

- Links achter de woning werd een constructie deels in de grond ingebouwd. Deels werd het natuurlijke talud erom heen opgehoogd om deze constructie met grond af te dekken in het omgevende nieuwe maaiveld. Bovenop is een teeltlaag met gras ingezaaid. Aan linkerzijde is er een muuropening, ca. 3 meter breed en 2 meter hoog. Het beroepschrift stelt dat het hier gaat om een niet-vergunningsplichtig ondergronds waterreservoir.
- Aansluitend bij het terras aan achtergevel is er over een ruime oppervlakte een terreinophoging, ten opzichte van het aansluitende oorspronkelijke weiland plaatselijk ruim 1.5 meter hoger. Volgens aanvrager werd hier de grond van de uitgraving van de ondergrondse constructie uitgespreid.

Met deze vaststellingen dient geconcludeerd dat de verbouwing van de woning niet werd uitgevoerd overeenkomstig de vergunde plannen (nieuwe voorzet-voorgevel), en dat de bij huidige aanvraag gevoegde plannen niet met de huidige toestand overeenstemmen. Rekening houdende met het vroegere uiterlijk van de stallen en het huidige bouwfysisch en bouwtechnisch voorkomen van dit bijgebouw, kan met een aan zekerheid grenzende waarschijnlijkheid gesteld worden dat dit constructie-deel een complete herbouwing betreft.

Verder dient opgemerkt dat het waterreservoir niet als een ondergrondse constructie kan worden beschouwd (terrein rondom werd opgehoogd) en evenmin een gebruikelijke uitvoering van een waterreservoir betreft (cfr. open zijde). Ook de uitgevoerde terreinaanpassingen moeten wel degelijk als een vergunningsplichtige reliëfwijziging worden beschouwd. De op het inplantingsplan voorgestelde hoogtepeilen stemmen niet overeen met deze feitelijke toestand.

Het beroepschrift stelt dat de vaststellingen van het proces-verbaal betwist worden en vraagt een beoordeling van de vergunningsaanvraag zoals ingediend.

Terzake de volgende opmerkingen :

1. wijzigen van ramen, meer bepaald een gewijzigd geveluiterlijk van de stallen (woningbijgebouw); Vooreerst dient gesteld dat de bij de aanvraag gevoegde geveltekeningen 'oude toestand' van het bijgebouw een kopie zijn van de ontworpen toestand in de vorige vergunningsaanvraag. Zoals hoger vermeld werd deze voorgestelde verbouwing niet toegestaan in de vergunning verleend op 14 december 2004.

Gezien de verbouwing of herbouwing van de stallen niet is vergund, kan ook een louter wijzigen van de raamopeningen in dit niet-vergunde, gewijzigde bouwvolume niet voor vergunning in aanmerking komen. Bovendien stelt het beroepschrift uitdrukkelijk

dat de vergunningsaanvraag geen betrekking heeft op de verbouwing (herbouw) van deze linksachter gelegen stallen.

2. aanbrengen van een terras, meer bepaald het terras aan achtergevel ca. 150m² groot.

Uit de op het inplantingsplan aangeduide hoogtepeilen blijkt dat het natuurlijke maaiveld op het perceel gekenmerkt wordt door een uitgesproken reliëf, tot achterzijde tegen de woning. Uit dit gegeven blijkt dat hoe groter de oppervlakte van het terras wordt, hoe minder dit terras kan aansluiten op het niveau van het omliggende maaiveld. In deze context moet de ruime oppervlakte van het terras aansluitend op het vloerpeil van de woning als overdreven worden beschouwd, omdat het als een hoog plateau boven het oorspronkelijke maaiveld uitreikt. Dit gaat in het geheel niet samen met het authentieke landelijke karakter van de omgeving, dat wel kon gerespecteerd gebleven zijn met een minder ruime terrasoppervlakte en een geïntegreerde omgevingsaanleg.

3. plaatsen van een afscheiding, meer bepaald een eiken afrastering in combinatie met een meidoornhaag. De plantekeningen zijn terzake onvolledig. Het uitzicht van de afsluiting is slechts over een beperkte lengte voorgesteld, zonder de verspringende hoogten. Er is nergens een grondplan of inplantingsplan van de afsluiting voorhanden.

De afsluiting is opgetrokken met houten planken, gesloten geplaatst. Het gesloten karakter van de afsluiting is een vreemd en storend gegeven in het omgevende landschap. De woning is geïsoleerd gelegen in een landelijk gebied, als laatste pand aan de verharde weg (vanuit Teuven). Deze weg betreft geen drukke verkeersverbindingsweg, maar wordt voornamelijk gebruikt door recreanten en landbouwers. Rekening houdende dat het terras zich aan achterzijde van de woning situeert, geeft een semi-gesloten meidoornhaag-aanplanting op zich (een veel voorkomende perceelsafsluiting in de Voerstreek) een voldoende privacy-afscherming ten opzichte van de voorliggende weg.

Bijkomend kan opgemerkt worden dat de beschrijvende nota bij de aanvraag geen verantwoording voor deze gesloten afsluiting bevat”.

Noch uit dit verslag, noch uit de hiervoor onder randnummer 3.15. weergegeven motivering van het bestreden besluit, blijkt dat de beslissing van de verwerende partij om het beroep niet in te willigen is gesteund op de vaststellingen van het proces-verbaal, opgesteld op 24 november 2006.

Er is om deze reden alleen reeds geen reden om, zoals door de verzoeker in zijn laatste memorie gevraagd, “alvorens recht gedaan wordt, toepassing te doen van artikel 29 van het Wetboek van Strafvordering”.

4.3. Het middel wordt verworpen.

B. Derde middel

Uiteenzetting

4.4. In een derde middel voert de verzoeker de schending aan van de motiveringsplicht en van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen.

De verzoeker licht dit middel toe als volgt:

“Aangezien de bestreden beslissing opgebouwd is uit gestandaardiseerde en stereotiepe uitdrukkingen welke geenszins toepasselijk zijn op de casus welke aan de Bestendige Deputatie werd voorgelegd;

Aangezien de motivering afdoend en concreet dient te zijn doch in voorkomend geval enkel kan vastgesteld te worden dat in de meest algemene bewoordingen, zonder enige weerlegging van de gunstig uitgebrachte adviezen, tot de reda(c)tie van een beslissing werd gekomen;

Dat bij gebreke van veruitwendiging van concrete en afdoende motieven de beslissing niet beantwoordt aan de motiveringsplicht”.

Beoordeling

4.5. De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen bepalen dat eenzijdige rechtshandelingen met individuele strekking die uitgaan van een bestuur en die beogen rechtsgevolgen te hebben voor één of meer bestuurden of voor een ander bestuur, uitdrukkelijk moeten worden gemotiveerd. In de akte moeten de juridische en feitelijke overwegingen worden vermeld die aan de beslissing ten grondslag liggen en deze moeten afdoende zijn. Artikel 6 van dezelfde wet bepaalt dat deze “slechts van toepassing is op de bijzondere regelingen waarbij de uitdrukkelijke motivering van bepaalde bestuurshandelingen is voorgeschreven, in zoverre deze regelingen minder strenge verplichtingen opleggen”. Uit een en ander volgt dat wat de motiveringsverplichting betreft, de wet van 29 juli 1991 van suppletoire aard is.

Artikel 53, § 3, van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996, legt aan de deputatie en de Vlaamse regering, wanneer zij in beroep uitspraak doen over een aanvraag tot

stedenbouwkundige vergunning of een verkavelingsaanvraag, een motiveringsverplichting op die niet minder streng is dan deze voorgeschreven bij de wet van 29 juli 1991. Het bestreden besluit valt derhalve niet onder de toepassing van laatstgenoemde wet.

Uit wat voorafgaat volgt dat de ingeroepen schending van de motiveringsverplichting geacht moet worden te zijn afgeleid uit de schending van artikel 53, § 3 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996.

4.6. Wanneer de deputatie op grond van artikel 53, § 3 van het gecoördineerde decreet over een beroep uitspraak doet, treedt zij op, niet als administratief rechtscollege, maar als orgaan van actief bestuur. Zij voldoet derhalve aan de op haar rustende motiveringsplicht door in haar beslissing de met de goede plaatselijke aanleg verband houdende redenen te vermelden waarop zij haar beslissing steunt. Zij is daarbij niet gehouden alle in de procedure aangevoerde argumenten te beantwoorden.

In de uitoefening van het hem opgedragen wettigheidscontroletoezicht beschikt de Raad van State ter zake slechts over een marginale toetsingsbevoegdheid.

4.7. Uit de hiervoor onder randnummer 3.15. weergegeven motivering van het bestreden besluit blijkt dat hierin, in tegenstelling tot hetgeen de verzoeker voorhoudt, concreet de redenen worden vermeld waarom de verwerende partij van oordeel is dat de gevraagde stedenbouwkundige vergunning niet kan worden verleend.

De verzoeker betwist de juistheid van de feitelijke gegevens waarop deze beoordeling is gesteund niet, en stelt evenmin dat de beoordeling daarvan kennelijk onredelijk is.

Voorts dient het bestreden besluit, om de hiervoor uiteengezette redenen, om te voldoen aan de opgelegde motiveringsverplicht, geen “weerlegging van de gunstige adviezen” te bevatten.

4.8. Het middel is niet gegrond.

BESLISSING

1. De Raad van State verwierpt het beroep.

2. De verzoekende partij wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 175 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van vierentwintig januari 2011, door de Raad van State, Xe kamer, samengesteld uit:

Roger Stevens,	kamervoorzitter,
Johan Bovin,	staatsraad,
Pierre Lefranc,	staatsraad,
bijgestaan door	
Astrid Truyens,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Astrid Truyens

Roger Stevens